Judecătoria Chișinău
sediul Centru

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

în cauza civilă intentată în baza cererii de chemare în judecată depusă de

Nadejda DICUSARĂ

vs

Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20
în procedura falimentului

(repararea prejudiciului material și moral cauzat prin vătămarea integrității corporale, indexarea sumelor și restituirea taxei de timbru)

Mențiuni procedurale:
Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat în ședința publică din 10 august 2026
Cererile de apel nemotivate au fost depuse la 25 august 2026, 1 septembrie 2026 și 5 septembrie 2026
Hotărârea motivată a fost întocmită la 12 octombrie 2026

Dosarul nr. 2-11874/2026
(Număr PIGD: 2-26078838-12-2-22062026)

Răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin căderea unor elemente din construcție revine persoanei care are construcția în posesie, în lipsa unor cauze legale de

exonerare. Calitatea pârâtei de gestionar al blocului locativ, desprinderea fragmentelor de pe fațadă și vătămarea integrității corporale a reclamantei sunt demonstrate prin probe concordante. Prejudiciul moral justifică acordarea unei despăgubiri de 5.000 MDL, proporțională cu natura leziunilor, suferințele suportate și consecințele medicale constatate. Prejudiciul material se respinge, întrucât cheltuielile și venitul ratat nu au fost demonstrate în cuantumurile solicitate.

municipiul Chișinău
10 august 2026

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
în componență:
președintele ședinței, judecătorul Ion BOCAN,
grefier Valeria CĂINĂREANU,
cu participarea:
reclamantei Nadejda DICUSARĂ,
reprezentantului reclamantei Ghenadie BAJUREAN,
în lipsa:
reprezentantului pârâtei Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în procedura falimentului, care a fost citat legal,-

în sediul instanței, în ședință de judecată publică și în procedură contencioasă generală, a examinat cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nadejda DICUSARĂ împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în procedura falimentului, privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin vătămarea integrității corporale, indexarea sumelor și restituirea taxei de timbru,-

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată în procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la 19 iunie 2026, Nadejda DICUSARĂ în contradictoriu cu Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în procedura falimentului, a solicitat pronunțarea unei hotărâri judecătorești cu privire la încasarea sumei de 100.000 MDL cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin vătămarea integrității corporale.

Argumentele expuse de reclamanta Nadejda DICUSARĂ în susținerea acțiunii formulate

2. Potrivit circumstanțelor de fapt expuse de reclamantă, la 11 august 2024, în timp ce se afla în apropierea blocului locativ, la rampa de la colțul clădirii, situată pe bulevardul Moscova, 1/3, municipiul Chișinău, asupra ei au căzut fragmente de tencuială și elemente ale clădirii.

3. Reclamanta a susținut că, în urma incidentului, a suferit leziuni corporale. Acest fapt a fost confirmat prin raportul de constatare medico-legală nr. 202402P2155 din 15 august 2024, care a stabilit prezența echimozelor și excoriațiilor la nivelul brațului și cotului drept, leziunile fund produse prin acțiunea unui obiect contondent dur și aflându-se în legătură cauzală cu circumstanțele descrise.

4. Reclamanta a menționat că incidentul a fost investigat de Inspectoratul de Poliție Râșcani, care, prin încheierea din 30 august 2024, a constatat că de pe clădirea situată pe bulevardul Moscova, 1/3 s-au desprins bucăți din tencuială, fiind cauzate prejudicii și fiind creat un pericol real pentru sănătatea și integritatea persoanelor. Prin

aceeași încheiere, s-a constatat necesitatea intervenției gestionarului fondului locativ și a autorităților competente, pentru înlăturarea pericolului creat de starea clădirii.

5. Reclamanta a indicat că pârâta, în calitate de gestionar al fondului locativ, avea obligația legală de întreținere, supraveghere și asigurare a stării tehnice corespunzătoare a imobilului, iar neexecutarea acestor obligații a determinat producerea incidentului și vătămarea integrității sale corporale.

6. Astfel, reclamanta a considerat că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 2016 din Codul civil, pentru angajarea răspunderii pârâtei pentru prejudiciul cauzat prin căderea din construcție. Or, existența prejudiciului a fost confirmată prin actele medico-legale, prejudiciul s-a produs prin căderea unor elemente constructive ale edificiului, există raportul de cauzalitate dintre starea construcției și prejudiciul cauzat, iar pârâta avea obligația de a asigura întreținerea și exploatarea corespunzătoare a imobilului.

7. Reclamanta a invocat că, în rezultatul incidentului, a suportat dureri fizice, stres, stare de anxietate, teamă pentru propria securitate, i-a fost afectată starea emoțională, fiind nevoită să solicite asistență medicală și să suporte consecințele negative ale evenimentului. Prejudiciul moral nu rezultă doar din producerea unui incident neplăcut, ci din atingerea adusă sănătății și integrității sale corporale. Caracterul neașteptat al evenimentului, faptul că a fost lovită de elemente desprinse dintr-o construcție aflată în administrarea pârâtei și riscul real la care a fost expusă i-au afectat echilibrul emoțional și sentimentul de siguranță personală. Suferințele psihice și emoționale suportate depășesc limitele unui simplu disconfort și constituie o atingere reală adusă drepturilor sale personale nepatrimoniale. În aceste împrejurări, reclamanta a estimat prejudiciul moral suportat la suma de 100.000 MDL.

8. În consecință, reclamanta Nadejda DICUSARĂ a solicitat încasarea de la Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în procedura falimentului a sumei de 100.000 MDL, cu titlu de prejudiciu moral; precum și obligarea pârâtei la plata taxei de stat și altor cheltuieli de judecată.

9. În drept, acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 1998, art. 2016, art. 2036 și art. 2037 din Codul civil.

10. La 21 iulie 2026, reclamanta Nadejda DICUSARĂ a depus cerere, prin care a solicitat restituirea sumei de 200 MDL, achitată cu titlu de taxă de timbru (fila dosarului 17).

11. La 27 iulie 2026, reclamanta Nadejda DICUSARĂ a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea sumei totale de 105.282 MDL, dintre care: prejudiciu material în mărime de 5.282 MDL, compus din cheltuieli de transport în mărime de 182 MDL, suportate în rezultatul deplasării către organul de poliție și Centrul de Medicină Legală, indemnizația pentru concediul medical în mărime de 4.800 MDL, cheltuieli de procurare a medicamentelor în mărime de 300 MDL; prejudiciu moral în mărime de 100.000 MDL, precum și indexarea sumelor (fila dosarului 45).

12. În cadrul ședinței de judecată din 30 iulie 2026, reclamanta a concretizat că suma de 200 MDL, a cărei restituire a solicitat-o prin cererea din 21 iulie 2026, a fost achitată cu titlu de taxă de timbru la depunerea unei cereri de chemare în judecată

similară, care a fost restituită din motivul neînlăturării neajunsurilor. Totodată, reclamanta a concretizat că suma de 4.800 MDL constituie venitul ratat pentru opt zile de muncă, care l-ar fi încasat dacă ar fi avut capacitatea să muncească în perioada respectivă.

13. În final, urmare a concretizărilor formulate de reclamantă prin cererile scrise și explicațiile oferite în cadrul ședinței de judecată, solicitările reclamantei sunt următoarele:

- încasarea sumei de 100.000 MDL, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin vătămarea integrității corporale;
- încasarea sumei de 5.282 MDL, cu titlu de prejudiciu material, compus din cheltuieli de transport, cheltuieli de tratament și venitul ratat;
- indexarea sumelor care vor fi adjudecate prin hotărârea judecătorească;
- restituirea taxei de timbru achitată la depunerea unei cereri de chemare în judecată anterioare;
- repartizarea cheltuielilor de judecată.

Apărările formulate de pârâta Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în procedura falimentului

14. La 4 august 2026, pârâta a depus referință la cererea de chemare în judecată. Prin încheierea protocolară din 10 august 2026, instanța a declarat inadmisibilă referința și actele anexate, și a dispus restituirea acestora, având în vedere etapa procesuală, cauza fiind examinată în fond în ședința din 30 iulie 2026 și dispusă amânarea deliberării și pronunțării dispozitivului hotărârii, dar și ținând cont de faptul că, prin încheierea din 29 iunie 2026, pârâtei i-a fost stabilit termen de decădere pentru prezentarea referinței și a probelor în apărare până la 27 iulie 2026.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

15. În ședința de judecată, reclamanta Nadejda DICUSARĂ a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia. Suplimentar, reclamanta a explicat că, la data producerii incidentului, era angajată la Societatea cu Răspundere Limitată „SERVICII CURĂȚENIE” și presta servicii de curățenie în cadrul magazinului „Linella” din bulevardul Moscova, 1/3, municipiul Chișinău. În executarea obligațiilor de serviciu, a ieșit afară la rampa magazinului. În acest moment, de pe clădire au căzut pietre, peste mâna ei dreaptă, astfel fiindu-i cauzată vătămare. În legătură cu acest fapt, a solicitat intervenția organului de poliție, care a îndreptat-o către Centrul de Medicină Legală. Totodată, poliția a ridicat imaginile video deținute de magazinul „Linella” și au vizualizat momentul căderii pietrelor. În ceea ce privește prejudiciul material, reclamanta a declarat că nu deține bonuri care să confirme cheltuielile de transport și cheltuielile de tratament, deține doar rețeta pentru medicamente eliberată de medic. Privitor la buletinul medical, reclamanta a concretizat că suma de 4.800 MDL constituie venitul ratat pentru opt zile de muncă, care l-ar fi încasat dacă ar fi avut capacitatea să muncească. În final, reclamanta a solicitat încasarea sumei de 100.000 MDL, cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 5.282 MDL, cu titlu de prejudiciu material, indexarea sumelor care vor fi adjudecate prin hotărârea judecătorească și restituirea taxei de timbru.

16. Reprezentantul reclamantei Nadejda DICUSARĂ, avocatul Ghenadie BAJUREAN, în ședința de judecată a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost concretizată de reclamantă.

17. Reprezentantul pârâtei, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în procedura falimentului, care a fost citat prin intermediul comunicațiilor electronice, nu s-a prezentat în ședința de judecată și nu a comunicat instanței motivele absenței sale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

18. Articolul 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.”

19. Articolul 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.”

20. Articolul 9 alin. (2) lit. f) din Codul civil:

„(2) Drepturile și obligațiile civile apar:

f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.”

21. Articolul 16 alin. (1) lit. g) din Codul civil:

„(1) Apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.”

22. Articolul 19 alin. (1)-(3) din Codul civil:

„(1) În condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

(2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

(3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).”

23. Articolul 776 din Codul civil:

„Obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.”

24. Articolul 858 alin. (1) din Codul civil:

„(1) Temeiul executării rezidă în existența unei obligații.”

25. Articolul 1998 alin. (1) din Codul civil:

„(1) Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.”

26. Articolul 2012 din Codul civil:

„Persoana nu poartă răspundere dacă prejudiciul este cauzat de către un eveniment anormal care nu poate fi evitat prin măsuri rezonabile, iar riscul nu îi revine acelei persoane.”

27. Articolul 2016 alin. (1) din Codul civil:

„(1) Dacă prejudiciul s-a produs prin faptul că din construcție a căzut ori a curs ceva, răspunde persoana care are construcția în posesie. Această regulă nu se aplică în cazul în care prejudiciul s-a produs din cauza unui eveniment prevăzut la art.2012 ori din vina celui prejudiciat.”

28. Articolul 2022 alin. (1) din Codul civil:

„(1) Se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.”

29. Articolul 2025 alin. (1) din Codul civil:

„(1) Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.”

30. Articolul 2028 din Codul civil:

„(1) În caz de vătămare a integrității corporale sau de altă vătămare a sănătății, autorul prejudiciului are obligația să compenseze persoanei vătămate salariul sau venitul ratat din cauza pierderii sau reducerii capacității de muncă, precum și cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătății – de tratament, de alimentație suplimentară, de protezare, de îngrijire străină, de cumpărarea unui vehicul special, de reciclare profesională etc.

(2) Determinarea salariului sau venitului ratat din cauza vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății se efectuează conform art.2029 și 2030.

(3) La determinarea salariului sau venitului ratat nu se iau în considerare pensia de dizabilitate, stabilită persoanei vătămate în legătură cu vătămarea integrității corporale sau cu o altă vătămare a sănătății și nici alte indemnizații sau sume, plătite pe linia asigurărilor sociale de stat.

(4) Volumul despăgubirilor ce se cuvin, în conformitate cu prezentul articol, cu art.2029 și 2030, persoanei vătămate poate fi mărit prin lege sau contract.

(5) Răspunderii pentru prejudiciul cauzat prin vătămare a integrității corporale sau prin altă vătămare a sănătății i se aplică dispozițiile legale privind răspunderea extracontractuală, chiar dacă prejudiciul a fost cauzat cu ocazia executării unei obligații contractuale. Cu toate acestea, persoana vătămată poate invoca stipulațiile contractului dacă acestea îi sînt mai favorabile decît dispozițiile privind răspunderea extracontractuală.”

31. Articolul 2029 din Codul civil:

„(1) Despăgubirea pentru salariul sau venitul ratat se stabilește pe baza venitului mediu lunar net din muncă sau altă activitate a persoanei vătămate din ultimul an înainte de pierderea sau reducerea capacității sale de muncă ori, în lipsă, pe baza venitului lunar net pe care l-ar fi putut realiza, ținîndu-se seama de calificarea profesională pe care o avea sau ar fi avut-o la terminarea pregătirii pe care era în curs să o primească.

(2) Cu toate acestea, dacă persoana vătămată face dovada posibilității obținerii unui salariu sau venit mai mare în baza unui contract încheiat în ultimul an, iar acesta nu a fost pus în executare, se va ține seama în determinarea despăgubirii de aceste venituri.

(3) Dacă persoana vătămată nu avea o calificare profesională și nici nu era în curs să o primească, despăgubirea va fi egală cu suma brută a salariului minim pe țară stabilit de Guvern.”

32. Articolul 2036 alin. (1) și (2) din Codul civil:

„(1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

(2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.”

33. Articolul 2037 din Codul civil:

„(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

(3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.”

34. Punctul 140 din Regulamentul cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale, aprobat prin Hotărârea Guvernului 281/2024:

„140. Administratorul asociației/gestionarul condominiului, pe lângă obligațiile prevăzute la art.44 și 82 din Legea nr.187/2022 cu privire la condominiu, este obligat să:

1) examineze cu regularitate starea tehnică a blocului locativ conform cerințelor din documentul normativ în construcție CP A.09.05 "Norme și reguli de exploatare tehnică a fondului locativ" și, în baza rezultatelor examinării, să asigure efectuarea la timp a reparației și deservirea necesară; [...].”

35. Punctul 1 din Lista lucrărilor pentru deservirea tehnică, reparația și administrarea blocului locativ (Anexa nr. 2 la Regulamentul cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale):

„1. Lucrările de întreținere și de reparație a elementelor constructive ale blocului locativ au menirea de a preîntâmpina uzura prematură a unităților și menținerea indicilor de exploatare a tuturor elementelor constructive, cum sunt:

1) fundamentul și pereții subsolurilor;
2) pereții clădirii;
3) pereții despărțitori;
4) planșeele;
5) acoperișurile;
6) sistemele de evacuare a apei meteorice;
7) ferestrele, ușile, scările din casa scării;
8) tubulatura de gunoi;
9) canalul de ventilație.”

36. Articolul 82 din Codul de procedură civilă:

„Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.”

37. Articolul 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporțional părții admise din acțiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.”

38. Anexa nr. 2 la Legea taxei de stat 213/31.07.2023:

„1. Se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată:

1.1. Reclamanții

[...]

1.1.6. În acțiunile privind repararea prejudiciului cauzat prin vătămarea integrității corporale sau prin altă vătămare a sănătății ori prin deces.

[...]

1.20. Se scutesc de taxa de timbru în instanța de judecată persoanele fizice care au statut de beneficiar de asistență juridică garantată de stat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

39. Audiind explicațiile părții reclamante, apreciind circumstanțele de fapt în baza materialelor administrate la dosarul cauzei și raportându-le la prevederile legale care guvernează raportul juridic litigios, instanța conchide că acțiunea este întemeiată și urmează a fi admisă în parte, pentru următoarele considerente.

A. Circumstanțele de fapt constatate la examinarea cauzei în fond

40. Din probatoriul administrat la dosarul cauzei și cercetat nemijlocit în ședința de judecată, precum și din explicațiile reclamantei, instanța a stabilit următoarele circumstanțe de fapt.

41. Din răspunsurile nr. 02/03-II/17 din 7 februarie 2025 și nr. 02/04-11/8 din 16 mai 2025 rezultă că Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în procedura falimentului este gestionarul blocului locativ din bulevardul Moscova, 1/3, municipiul Chișinău, la parterul căruia este amplasat magazinul „Linella” (filele dosarului 9, 22-24, 26).

42. Potrivit explicațiilor oferite în cadrul ședinței de judecată, la 11 august 2024, Nadejda DICUSARĂ era angajată la Societatea cu Răspundere Limitată „SERVICII CURĂȚENIE” și presta servicii de curățenie în cadrul magazinului „Linella” din bulevardul Moscova, 1/3, municipiul Chișinău.

43. La 11 august 2024, Inspectoratul de Poliție Râșcani a înregistrat cu nr. 15466 informația (R-2), potrivit căreia pe bulevardul Moscova, 1/3, în timpul efectuării lucrărilor de salubrizare de către Nadejda DICUSARĂ, i-a căzut o piatră peste mână cauzându-i leziuni corporale (fila dosarului 43).

44. Potrivit trimiterii-extras nr. 53695, la 11 august 2024, ora 12:24, Nadejda DICUSARĂ s-a adresat Institutului de Medicină Urgentă, unde i-a fost stabilit diagnosticul *„Contuzia cotului”*, fiindu-i indicate următoarele recomandări: *„evidența la traumatolog, imobilizarea elastică 5–7 zile, poziție ridicată a membrului, aplicații reci,*

ulterior căldură uscată, tab. Diclofenac 100 mg 5–7 zile şi frecţii cu Clafen gel 2 ori/zi 7-10 zile” (fila dosarului 35).

45. Prin certificatul de concediu medical seria 01 nr. 5335146, eliberat de instituția medicală din satul Hrușova, Nadejda DICUSARĂ a fost eliberată de la lucru în perioada 12 – 20 august 2024, urmând să reia lucrul la 21 august 2024 (fila dosarului 27).

46. Totodată, Nadejdei DICUSARĂ i-a fost prescris tratament medicamentos cu Diclofenac 100 mg și Clafen gel, fiindu-i eliberată rețeta din 12 august 2024 (fila dosarului 44).

47. La 12 august 2024, ofițerul de sector al Inspectoratului de Poliție Râșcani a efectuat cercetarea la fața locului, consemnând în procesul-verbal că obiectul cercetat este bulevardul Moscova, 1/3, municipiul Chișinău, unde *„vizual se observă că la intrarea în magazinul „Linella”, din partea stângă se află o piatră care a căzut de pe fațada blocului locativ”* (filele dosarului 28-29).

48. La 14 august 2024, Inspectoratul de Poliție Râșcani a întocmit procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale, din conținutul căruia rezultă că Nadejda DICUSARĂ a solicitat organului de poliție tragerea la răspundere a persoanelor vinovate, arătând că la 11 august 2024, dimineața, în timpul serviciului, pe când mătura rampa magazinului „Linella” din blocul de pe bulevardul Moscova, 1/3, de pe clădire a căzut o piatră peste cotul mâinii sale drepte (fila dosarului 32).

49. Potrivit raportului de constatare nr. 202402P2155 din 15 august 2024, întocmit de Centrul de Medicină Legală, la examinarea medico-legală a Nadejdei DICUSARĂ, s-au constatat: echimoză cu excoriație la nivelul brațului drept, echimoză la nivelul articulației cotului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății până la șase zile și se califică drept vătămare neînsemnată a integrității corporale (filele dosarului 6-7).

50. La dosar au fost prezentate și fotografii ale fațadei blocului locativ, ale unor fragmente de piatră aflate la sol și ale brațului drept al reclamantei cu o echimoză extinsă (filele dosarului 22-25).

51. Prin încheierea din 30 august 2024 privind rezultatul controlului materialului nr. 15466 din 11 august 2024, Inspectoratul de Poliție Râșcani a constatat că *„din motive nestabilite la 11.08.2024 orele 09.00 de pe blocul locativ din bd. Moscova 1/3 mun. Chişinău, au căzut pietre decorative de pe fațadă peste trecători care se aflau în preajma magazinului „Linella” şi adiacentul petentei care efectua lucrări de salubrizare, fiind pricinuită o daună materială (deteriorarea teracotei), precum şi dauna morală, cât şi fizică fiind provocate leziuni corporale neînsemnate”.* În rezultat, prin aceeași încheiere s-a propus încetarea examinării materialului nr. 15466 din 11 august 2024 și s-a reținut că recuperarea prejudiciului se efectuează pe cale amiabilă sau prin instanța de judecată (fila dosarului 8).

52. Prin sesizarea nr. 34/20/3-15452 din 2 septembrie 2024 privind înlăturarea cauzelor și a condițiilor ce pot genera sau contribui la săvârșirea infracțiunilor și a contravențiilor, Inspectoratul de Poliție Râșcani a solicitat Preturii sectorului Râșcani, Serviciilor Locative Râșcani și Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului

Locativ nr. 19 intervenirea, conform competenței, pentru relevarea și înlăturarea faptelor și condițiilor care favorizează la săvârșirea contravențiilor și infracțiunilor, cu schimbarea, reînnoirea, repararea fațadei întru evitarea situațiilor similare (filele dosarului 36-37).

53. Prin scrisoarea din 18 octombrie 2024, Inspectoratul de Poliție Râșcani a informat reclamanta că examinarea petiției sale, înregistrată cu nr. 18341 din 16 septembrie 2024, a fost sistată (fila dosarului 38).

54. La 9 ianuarie 2025, Nadejda DICUSARĂ a înaintat cerere prealabilă Primăriei municipiului Chișinău, prin care a solicitat repararea pagubei materiale și morale cauzate prin incidentul din 11 august 2024 (filele dosarului 20-21). Cererea prealabilă a fost readresată Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în procedura falimentului.

55. Prin răspunsurile nr. 02/03-II/17 din 7 februarie 2025 și nr. 02/04-11/8 din 16 mai 2025, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în procedura falimentului a comunicat că, în calitatea sa de gestionar al blocului locativ din bulevardul Moscova, 1/3, municipiul Chișinău, încă în luna septembrie 2024 a examinat la fața locului situația privind pretinsa cauzare a prejudiciului material în urma pretinsei căderi a pietrelor decorative de pe fațada blocului locativ. În urma examinării situației la fața locului, reprezentantul gestionarului fondului locativ și reprezentantul Direcției Generale Locativ-Comunale și Amenajare a Consiliului municipal Chișinău nu au constatat faptul căderii pietrelor decorative de pe fațada blocului locativ din bulevardul Moscova, 1/3, municipiul Chișinău, astfel că nu există temei pentru repararea pretinsului prejudiciu (filele dosarului 9, 26, 39).

56. Potrivit încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2-25133/2025 din 15 decembrie 2025, se atestă că la 9 decembrie 2025, Nadejda DICUASĂ a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în procedura falimentului privind repararea prejudiciului material în sumă de 4.582 MDL și a prejudiciului moral în sumă de 104.582 MDL (filele dosarului 33-34). Din conținutul încheierii rezultă că, la 11 decembrie 2025, Nadejda DICUSARĂ a depus cerere privind anexarea dovezii de plată a taxei de timbru în mărime de 200 MDL, iar cererii de chemare în judecată nu i s-a dat curs. Potrivit explicațiilor reclamantei, oferite în cadrul ședinței de judecată, cererea de chemare în judecată a vizat același incident din 11 august 2024 și a fost restituită pe motivul neînlăturării neajunsurilor.

57. Prin ordinul de încasare a numerarului nr. 56104526 din 9 decembrie 2025 se confirmă achitarea de către Nadejda DICUSARĂ a taxei de timbru în mărime de 200 MDL (fila dosarului 18).

58. Invocând suportarea unor prejudicii de ordin material și moral, cauzate prin incidentul din 11 august 2024, Nadejda DICUSARĂ a promovat prezenta acțiune în răspundere civilă delictuală.

B. Obiectul și limitele judecării cauzei

59. Înainte de examinarea temeiniciei pretențiilor formulate, instanța consideră necesară delimitarea obiectului litigiului și identificarea regimului juridic aplicabil răspunderii pârâtei, având în vedere că reclamanta solicită repararea unor consecințe patrimoniale și nepatrimoniale pretins produse prin căderea unor elemente de pe fațada blocului locativ din municipiul Chișinău, bulevardul Moscova, 1/3. În urma concretizării pretențiilor, instanța este învestită cu examinarea cererii de încasare a prejudiciului moral în mărime de 100.000 MDL și a prejudiciului material de 5.282 MDL, compus din cheltuieli de transport de 182 MDL, cheltuieli pentru tratament de 300 MDL și venitul ratat de 4.800 MDL. Separat, reclamanta a solicitat indexarea sumelor care vor fi adjudecate prin hotărâre și restituirea taxei de timbru de 200 MDL, achitată în legătură cu o cerere de chemare în judecată anterioară. Aceste pretenții trebuie examinate distinct, deoarece fiecare presupune verificarea unor condiții juridice și a unor împrejurări probatorii proprii.

60. În ceea ce privește răspunderea pentru incidentul din 11 august 2024, instanța reține că obiectul examinării nu se limitează la stabilirea existenței unei omisiuni culpabile a gestionarului fondului locativ, dar presupune aplicarea regimului special instituit de art. 2016 alin. (1) din Codul civil pentru prejudiciul produs prin căderea unor elemente din construcție. În consecință, instanța urmează să determine dacă pârâta avea construcția în posesie, în sensul acestei dispoziții, dacă elementele desprinse proveneau din construcția respectivă, dacă reclamanta a suferit o vătămare în urma căderii lor și dacă există o legătură de cauzalitate între eveniment și prejudiciul invocat. Totodată, trebuie verificat dacă materialele cauzei confirmă existența vreuneia dintre împrejurările expres prevăzute de lege pentru înlăturarea acestei răspunderi, respectiv un eveniment anormal care nu putea fi evitat prin măsuri rezonabile sau vina persoanei prejudiciate.

61. Instanța consideră necesară și delimitarea existenței răspunderii civile de întinderea despăgubirilor solicitate. Chiar dacă probele administrate demonstrează că incidentul s-a produs prin căderea unor elemente din construcție și că reclamanta a suferit leziuni corporale, aceste împrejurări nu determină automat acordarea integrală a prejudiciului moral de 100.000 MDL și nici admiterea cheltuielilor materiale în cuantumurile declarate. Existența și gravitatea vătămării trebuie apreciate prin raportare la constatările medicale, la circumstanțele incidentului și la consecințele sale demonstrate, iar cheltuielile și venitul ratat trebuie verificate separat, atât sub aspectul legăturii cu vătămarea, cât și al întinderii lor. În același timp, instanța reține că referința pârâtei din 4 august 2026 și înscrisurile anexate au fost declarate inadmisibile și restituite prin încheierea protocolară din 10 august 2026 (§ 14), astfel încât acestea nu vor constitui suport probator pentru soluție. Răspunsurile pârâtei la cererea prealabilă, administrate anterior în cauză (§§ 41 și 55), își păstrează însă relevanța și urmează să fie apreciate împreună cu celelalte probe.

C. Cu privire la răspunderea civilă pentru prejudiciul cauzat prin căderea unor elemente din construcție

C.1. Principii generale privind răspunderea civilă delictuală şi regimul special prevăzut de art. 2016 din Codul civil

62. Instanța pornește de la principiul potrivit căruia persoana care suferă o atingere adusă integrității corporale sau sănătății sale este îndreptățită, în condițiile legii, la repararea consecințelor patrimoniale și nepatrimoniale ale vătămării. Răspunderea civilă delictuală urmărește restabilirea, pe cât este posibil, a situației în care persoana prejudiciată s-ar fi aflat dacă evenimentul prejudiciabil nu s-ar fi produs, iar nu sancționarea abstractă a persoanei responsabile. Totuși, stabilirea existenței dreptului la reparație presupune identificarea regimului juridic aplicabil faptului generator de prejudiciu, deoarece legiuitorul a instituit, pentru anumite surse de pericol, reguli speciale privind persoana responsabilă și împrejurările în care aceasta poate fi exonerată de răspundere.

63. În această privință, instanța consideră că art. 2016 alin. (1) din Codul civil constituie norma specială aplicabilă incidentului dedus judecății, întrucât prejudiciul invocat a rezultat din desprinderea și căderea unor elemente ale fațadei unui bloc locativ. Spre deosebire de regula generală prevăzută la art. 1998 alin. (1) din Codul civil, care condiționează răspunderea de existența unei conduite ilicite și culpabile, art. 2016 alin. (1) stabilește răspunderea persoanei care are construcția în posesie pentru prejudiciul cauzat prin faptul că din aceasta a căzut ori a curs ceva. În consecință, pentru aplicarea normei speciale nu este necesară demonstrarea separată a fiecărui act de neglijență prin care persoana responsabilă ar fi omis să prevină incidentul, fiind determinantă stabilirea calității sale în raport cu construcția, a producerii evenimentului prejudiciabil și a legăturii de cauzalitate. Răspunderea poate fi înlăturată numai în condițiile prevăzute de dispoziția specială, iar nu prin simpla negare a existenței unei omisiuni culpabile.

64. Instanța reține că această formă de răspundere este justificată de riscurile pe care construcțiile le pot genera pentru persoanele aflate în apropierea lor și de necesitatea atribuirii consecințelor prejudiciabile celui care exercită controlul asupra construcției și are posibilitatea juridică și materială de a lua măsurile necesare pentru exploatarea sa în condiții de siguranță. Determinarea persoanei care are construcția în posesie nu se reduce în mod necesar la identificarea titularului dreptului de proprietate, dar presupune examinarea atribuțiilor efectiv exercitate în privința construcției, a obligațiilor de întreținere și a posibilității de intervenție asupra elementelor sale constructive. Prin urmare, calitatea de gestionar al unui bloc locativ prezintă relevanță pentru aplicarea art. 2016 alin. (1), în măsura în care aceasta este însoțită de atribuțiile de administrare, supraveghere tehnică și asigurare a lucrărilor necesare întreținerii imobilului.

65. Totodată, instanța consideră că persoana prejudiciată trebuie să demonstreze existența evenimentului, proveniența elementelor căzute din construcția indicată, prejudiciul suferit și legătura de cauzalitate dintre acestea, fără ca simpla producere a unei vătămări în apropierea unui imobil să fie suficientă pentru angajarea răspunderii gestionarului. Pe de altă parte, împrejurările de exonerare prevăzute de art. 2016 alin. (1), coroborat cu art. 2012 din Codul civil, trebuie stabilite în raport cu probele administrate, fiind necesară demonstrarea unui eveniment anormal, inevitabil prin măsuri rezonabile,

sau a unei conduite imputabile persoanei prejudiciate care a determinat producerea prejudiciului. Absența unei constatări anterioare a degradării fațadei ori faptul că mecanismul exact al desprinderii unui element constructiv nu a fost identificat nu echivalează, prin ele însele, cu demonstrarea unei cauze legale de exonerare.

C.2. Calitatea pârâtei de persoană responsabilă pentru construcție și aprecierea probelor privind producerea incidentului

66. Aplicând aceste principii la circumstanțele cauzei, instanța constată că Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în procedura falimentului avea calitatea de gestionar al blocului locativ din municipiul Chișinău, bulevardul Moscova, 1/3. Această împrejurare rezultă din răspunsurile nr. 02/03-II/17 din 7 februarie 2025 și nr. 02/04-11/8 din 16 mai 2025, în care pârâta și-a recunoscut expres calitatea de gestionar și a comunicat că reprezentanții săi au examinat situația de la fața locului în luna septembrie 2024 (§§ 41 și 55). În consecință, înscrisurile respective nu confirmă numai existența unei legături administrative între pârâtă și imobil, dar demonstrează că aceasta își exercita atribuțiile de gestionare inclusiv prin examinarea stării elementelor constructive ale blocului. Coroborând această împrejurare cu obligațiile de examinare periodică a stării tehnice și de asigurare a lucrărilor de întreținere prevăzute de reglementările relevante, instanța apreciază că pârâta avea controlul de gestiune necesar pentru a fi considerată persoana care avea construcția în posesie, în sensul art. 2016 alin. (1) din Codul civil.

67. În această privință, instanța acordă relevanță punctului 140 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 281/2024 și lucrărilor prevăzute în anexa nr. 2 a aceluiași regulament (§§ 34–35), din care rezultă că gestionarul blocului locativ are obligația de a examina cu regularitate starea tehnică a construcției și de a asigura efectuarea la timp a lucrărilor de întreținere și reparație, inclusiv asupra pereților clădirii. Prin urmare, obligațiile pârâtei nu se limitau la administrarea unor servicii locative, dar cuprindeau verificarea și întreținerea elementelor constructive ale imobilului, între care se regăsește și fațada din care s-au desprins fragmentele de piatră. Faptul că pârâta se afla în procedura falimentului nu modifică, prin el însuși, calitatea sa de gestionar și nu constituie o cauză de exonerare dintre cele prevăzute de art. 2016 alin. (1) din Codul civil.

68. În ceea ce privește producerea incidentului, instanța constată că declarațiile reclamantei sunt confirmate printr-o succesiune de înscrisuri întocmite în proximitatea temporală a evenimentului. La 11 august 2024, Inspectoratul de Poliție Râșcani a înregistrat informația potrivit căreia o piatră i-a căzut reclamantei peste mână în timpul efectuării lucrărilor de salubrizare (§ 43), iar în aceeași zi, la ora 12:24, aceasta s-a adresat Institutului de Medicină Urgentă, unde i-a fost stabilit diagnosticul de contuzie a cotului (§ 44). Ulterior, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 august 2024, organul de poliție a consemnat prezența unei pietre căzute de pe fațada blocului, în apropierea intrării în magazinul „Linella” (§ 47). Aceste constatări sunt concordante sub aspectul locului, al momentului și al mecanismului incidentului, iar apropierea temporală

dintre producerea evenimentului, sesizarea poliției și examinarea medicală conferă probelor o valoare particulară pentru stabilirea circumstanțelor în care reclamanta a fost vătămată.

69. Instanța acordă relevanță și procesului-verbal de consemnare a plângerii verbale din 14 august 2024, în care reclamanta a descris că, în timp ce mătura rampa magazinului, de pe clădire a căzut o piatră peste cotul mâinii sale drepte (§ 48). Această relatare corespunde atât informației înregistrate la data incidentului, cât și constatărilor obiective realizate de organul de poliție la fața locului. Totodată, raportul medico-legal nr. 202402P2155 din 15 august 2024 a identificat echimoze și excoriații la nivelul brațului și cotului drept, produse prin acțiunea unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire și fricțiune, medicul legist apreciind că leziunile puteau fi produse în timpul și circumstanțele indicate (§ 49). Instanța reține că raportul medico-legal nu identifică, în mod autonom, piatra provenită din fațadă ca obiect cauzator, însă caracteristicile leziunilor descrise sunt compatibile cu mecanismul relatat de reclamantă și cu împrejurările constatate de poliție. Această concordanță permite stabilirea legăturii dintre eveniment și vătămare, fără a atribui raportului medico-legal o forță probatorie mai largă decât concluziile pe care le conține.

70. Fotografiile administrate la dosar, care surprind fațada blocului locativ, fragmentele de piatră aflate la sol și echimoza de pe brațul reclamantei (§ 50), completează ansamblul probator. Deși fotografiile nu permit, în mod independent, reconstituirea integrală a momentului desprinderii elementelor constructive, acestea confirmă existența unor fragmente în zona indicată și aspectul exterior al leziunii corporale. Prin urmare, valoarea lor constă în coroborarea cu constatările documentare și medicale, iar nu în demonstrarea izolată a tuturor împrejurărilor incidentului. În același sens, încheierea Inspectoratului de Poliție Râșcani din 30 august 2024 și sesizarea ulterioară privind necesitatea reparării fațadei (§§ 51–52) confirmă că autoritățile au examinat incidentul ca pe un eveniment rezultat din desprinderea unor elemente ale construcției și au identificat necesitatea înlăturării pericolului pentru persoanele aflate în apropiere.

71. Instanța a examinat și poziția contrară exprimată de pârâtă în răspunsurile din 7 februarie și 16 mai 2025, potrivit căreia reprezentanții săi și cei ai autorității municipale nu au constatat, în urma verificării efectuate în luna septembrie 2024, căderea unor pietre decorative de pe fațada blocului (§ 55). Acest argument nu poate fi reținut, deoarece verificarea invocată a fost efectuată la aproximativ o lună după incident și nu permite stabilirea situației existente la momentul producerii evenimentului. Împrejurarea că reprezentanții gestionarului nu au observat ulterior căderea unor fragmente nu infirmă constatările realizate la 12 august 2024 de organul de poliție, când la fața locului a fost identificată o piatră provenită de pe fațadă. Mai mult, răspunsurile pârâtei nu sunt însoțite, în materialul probator admisibil, de constatări tehnice care să explice proveniența diferită a fragmentelor identificate ori să ofere o explicație alternativă pentru leziunile reclamantei. În consecință, instanța acordă o valoare probatorie superioară înscrisurilor întocmite imediat după eveniment, care se coroborează între ele și cu constatările medicale.

72. Instanța consideră că nici încheierea poliției din 30 august 2024, prin care s-a propus încetarea examinării materialului înregistrat, nu poate fi interpretată drept o constatare a inexistenței incidentului sau a răspunderii civile. Din conținutul acesteia rezultă că organul de poliție a consemnat desprinderea unor pietre decorative de pe fațada blocului, producerea unor leziuni corporale și posibilitatea recuperării prejudiciului pe cale amiabilă sau judiciară (§ 51). Prin urmare, soluția adoptată în cadrul examinării materialului de poliție nu substituie aprecierea instanței civile și nu înlătură constatările de fapt relevante pentru aplicarea art. 2016 alin. (1) din Codul civil.

73. În aceste condiții, instanța constată că probele administrate demonstrează, în ansamblul lor, că la 11 august 2024, în timp ce reclamanta efectua lucrări de salubrizare în apropierea magazinului „Linella”, fragmente de piatră desprinse de pe fațada blocului locativ au lovit-o la membrul superior drept, provocând leziuni corporale. Această concluzie rezultă din coroborarea informației înregistrate la poliție, a cercetării la fața locului, a declarațiilor reclamantei, a înscrisurilor medicale și a fotografiilor, iar nu dintr-o prezumție întemeiată exclusiv pe faptul că reclamanta se afla în apropierea clădirii. Totodată, nu au fost administrate probe care să confirme existența unui eveniment anormal, inevitabil prin măsuri rezonabile, ori o conduită a reclamantei care să fi determinat căderea elementelor constructive. Împrejurarea că aceasta își executa atribuțiile obișnuite de serviciu la rampa magazinului nu permite reținerea vreunei culpe în producerea incidentului. Prin urmare, instanța conchide că sunt întrunite condițiile răspunderii speciale prevăzute de art. 2016 alin. (1) din Codul civil, iar pârâta poartă răspundere pentru consecințele prejudiciabile ale evenimentului.

D. Cu privire la repararea prejudiciului moral

74. Stabilind existența răspunderii pârâtei pentru incident, instanța urmează să determine dacă reclamantei i-a fost cauzat un prejudiciu moral și care este întinderea despăgubirii necesare pentru repararea acestuia. În această privință, instanța pornește de la distincția dintre existența atingerii aduse integrității corporale și evaluarea consecințelor sale nepatrimoniale, deoarece demonstrarea unei vătămări nu justifică automat acordarea despăgubirilor în cuantumul solicitat. Potrivit principiilor consacrate de art. 19 alin. (3), art. 2036 și art. 2037 din Codul civil, despăgubirea pentru prejudiciul moral urmărește acordarea unei satisfacții echitabile pentru suferințele fizice și psihice cauzate persoanei vătămate, cuantumul acesteia fiind determinat prin raportare la natura și gravitatea atingerii, circumstanțele producerii evenimentului și consecințele demonstrate. În consecință, evaluarea despăgubirii presupune o apreciere individualizată a probelor, fără ca suferințele persoanei să poată fi reduse la calificarea medico-legală a leziunii, dar nici fără ca intensitatea acestora să poată fi prezumată într-un cuantum nelimitat.

75. În speță, instanța constată că atingerea adusă integrității corporale a reclamantei este demonstrată prin raportul medico-legal din 15 august 2024, prin documentele medicale întocmite în ziua incidentului și prin fotografiile administrate (§§ 44, 49–50). Raportul medico-legal a identificat o echimoză cu excoriație la nivelul

brațului drept și o echimoză la nivelul cotului drept, leziunile fiind produse prin acțiunea unui obiect contondent dur și condiționând o dereglare a sănătății de până la șase zile. Totodată, trimiterea-extras din 11 august 2024 confirmă prezentarea reclamantei la Institutul de Medicină Urgentă, stabilirea diagnosticului de contuzie a cotului și recomandarea unor măsuri de imobilizare, a tratamentului medicamentos și a supravegherii traumatologice. Aceste înscrisuri confirmă existența unei vătămări reale, care a necesitat examinare medicală și tratament, fiind suficiente pentru a constata că reclamanta a suportat dureri fizice și disconfort asociat leziunilor produse.

76. Instanța acordă relevanță și circumstanțelor în care vătămarea s-a produs. Reclamanta nu participa la o activitate care presupunea asumarea unor riscuri specifice desprinderii elementelor din construcție, dar efectua lucrări obișnuite de salubrizare în apropierea unui magazin, în cadrul activității sale profesionale (§ 42). Căderea neașteptată a unor fragmente de piatră de pe fațada blocului locativ constituie un eveniment de natură să provoace teamă și nesiguranță, cu atât mai mult în situația în care fragmentele au lovit efectiv persoana și au determinat necesitatea acordării asistenței medicale. În aprecierea instanței, aceste împrejurări justifică recunoașterea unei suferințe psihice asociate incidentului, chiar în lipsa unor înscrisuri medicale specializate care să constate o tulburare psihologică. Totuși, recunoașterea temerii și a disconfortului emoțional nu permite concluzia că reclamanta ar fi suferit consecințe psihice grave ori persistente, în absența unor probe care să confirme asemenea împrejurări.

77. Pentru determinarea întinderii prejudiciului moral, instanța reține certificatul de concediu medical seria 01 nr. 5335146, care confirmă că reclamanta a fost eliberată de la muncă în perioada 12–20 august 2024 și urma să își reia activitatea la 21 august 2024 (§ 45). Acest înscris demonstrează că vătămarea a avut consecințe asupra posibilității reclamantei de a-și continua activitatea profesională imediat după incident, aspect care trebuie luat în considerare la evaluarea disconfortului fizic și a perturbării temporare a vieții cotidiene. Totuși, instanța distinge între perioada concediului medical și durata dereglării sănătății stabilită prin raportul medico-legal, acestea reprezentând constatări cu obiecte diferite. Certificatul de concediu medical nu infirmă calificarea medico-legală a leziunilor și nici nu demonstrează, prin el însuși, existența unei incapacități de durată ori a unor consecințe ireversibile asupra sănătății.

78. În aceeași ordine de idei, instanța observă că leziunile constatate au fost calificate medico-legal drept vătămare neînsemnată a integrității corporale, tratamentul indicat a avut caracter ambulatoriu, iar materialele dosarului nu confirmă spitalizarea reclamantei, efectuarea unor intervenții chirurgicale, apariția unor complicații medicale sau persistența unei limitări funcționale după perioada imediat următoare incidentului. De asemenea, nu au fost prezentate probe medicale care să confirme existența unei diminuări permanente a capacităților corporale sau a unei afecțiuni psihice determinate de eveniment. Aceste împrejurări nu înlătură prejudiciul moral, dar constituie limite obiective ale evaluării intensității și duratei sale, pe care instanța trebuie să le aibă în vedere pentru a evita atribuirea unor consecințe neprobate incidentului.

79. Instanța consideră că suma de 100.000 MDL solicitată de reclamantă nu este justificată prin gravitatea și întinderea consecințelor demonstrate. Deși incidentul a avut

un caracter neașteptat și a fost apt să producă teamă, dureri fizice și un sentiment de insecuritate, probele administrate confirmă o vătămare corporală neînsemnată, o perioadă limitată de tratament și o întrerupere temporară a activității profesionale, fără consecințe persistente demonstrate. Prin urmare, acordarea integrală a sumei solicitate ar presupune atribuirea unei valori despăgubirii care nu corespunde intensității prejudiciului astfel stabilit. Instanța subliniază că prejudiciul moral nu poate fi evaluat printr-o operațiune matematică și nici exclusiv prin calificarea medico-legală a leziunii, însă despăgubirea trebuie să păstreze un raport rezonabil cu circumstanțele concrete și să urmărească repararea suferinței, fără a dobândi caracterul unei sancțiuni patrimoniale suplimentare.

80. Apreciind cumulativ natura incidentului, caracterul neașteptat al căderii fragmentelor de fațadă, leziunile constatate, necesitatea examinării medicale și a tratamentului, perioada în care reclamanta nu și-a putut continua activitatea profesională, precum și lipsa unor consecințe medicale de durată demonstrate, instanța consideră că suma de 5.000 MDL constituie o despăgubire echitabilă și proporțională prejudiciului moral stabilit. Această sumă recunoaște caracterul real al atingerii aduse integrității corporale și suferințele fizice și psihice asociate incidentului, fără a atribui evenimentului consecințe de o gravitate care nu rezultă din probele administrate. Prin urmare, pretenția de reparare a prejudiciului moral urmează să fie admisă în limita sumei de 5.000 MDL, iar în partea care depășește acest cuantum, respinsă ca neîntemeiată.

E. Cu privire la repararea prejudiciului material

81. În ceea ce privește prejudiciul material, instanța constată că reclamanta a solicitat încasarea sumei totale de 5.282 MDL, compusă din cheltuieli de transport în mărime de 182 MDL, cheltuieli pentru procurarea medicamentelor în mărime de 300 MDL și venit ratat în mărime de 4.800 MDL. Spre deosebire de prejudiciul moral, a cărui întindere este apreciată de instanță în raport cu particularitățile suferinței demonstrate, prejudiciul material presupune stabilirea unor consecințe patrimoniale determinate, care trebuie confirmate prin probe. În cazul vătămării integrității corporale, art. 2028 din Codul civil permite repararea cheltuielilor necesare tratamentului și a salariului sau venitului ratat prin reducerea ori pierderea capacității de muncă, însă aplicarea acestei dispoziții presupune demonstrarea legăturii dintre vătămare și cheltuiala invocată, precum și a cuantumului prejudiciului solicitat. În consecință, constatarea răspunderii pârâtei pentru incident nu determină automat admiterea tuturor sumelor indicate de reclamantă, fiecare componentă a prejudiciului material urmând să fie verificată distinct.

82. În privința cheltuielilor de transport de 182 MDL, reclamanta a susținut că acestea au fost suportate pentru deplasările necesare prezentării la organul de poliție și la Centrul de Medicină Legală, în legătură cu incidentul din 11 august 2024. Instanța reține că efectuarea unor asemenea deplasări poate constitui o consecință rezonabilă a vătămării, având în vedere că reclamanta s-a adresat instituțiilor menționate, iar înscrisurile administrative și medico-legale confirmă efectuarea demersurilor respective (§§ 43–49). Totuși, aceste documente nu stabilesc mijlocul de transport utilizat, costul deplasărilor sau suma efectiv achitată. Mai mult, în ședința de judecată, reclamanta a

confirmat că nu deține documente justificative pentru cheltuielile de transport (§ 15). În aceste condiții, instanța nu poate stabili că suma de 182 MDL reprezintă o cheltuială efectiv suportată, fără a substitui demonstrarea cuantumului printr-o estimare lipsită de suport probator. Prin urmare, deși necesitatea deplasărilor rezultă din împrejurările cauzei, pretenția de compensare a cheltuielilor de transport nu poate fi admisă în cuantumul solicitat.

83. Cu privire la cheltuielile de tratament de 300 MDL, instanța constată că reclamantei i-a fost recomandat tratament medicamentos cu Diclofenac 100 mg și Clafen gel, după examinarea efectuată la Institutul de Medicină Urgentă, iar la 12 august 2024 i-a fost eliberată o rețetă pentru aceste medicamente (§§ 44 și 46). Aceste înscrisuri demonstrează existența unei indicații medicale și legătura tratamentului prescris cu leziunile suportate, astfel încât necesitatea medicală a utilizării medicamentelor nu poate fi pusă la îndoială numai pentru că vătămarea a fost calificată drept neînsemnată. Totuși, rețeta confirmă prescrierea medicamentelor, fără să demonstreze procurarea lor efectivă și suma achitată. În ședința de judecată, reclamanta a recunoscut că deține numai rețeta medicală, fără bonuri fiscale sau alte dovezi privind cheltuielile suportate (§ 15). În absența unor înscrisuri care să permită determinarea cheltuielii efective ori a unei justificări probatorii a cuantumului de 300 MDL, instanța nu poate stabili întinderea prejudiciului material pretins și, în consecință, va respinge această componentă a pretenției.

84. În ceea ce privește venitul ratat de 4.800 MDL, instanța reține că reclamanta a susținut că suma reprezintă echivalentul remunerației pe care ar fi obținut-o pentru opt zile de muncă, prin raportare la un venit de 600 MDL pe zi. Din explicațiile reclamantei rezultă că, la data producerii incidentului, aceasta presta activități de curățenie în cadrul magazinului „Linella”, fiind angajată la Societatea cu Răspundere Limitată „SERVICII CURĂȚENIE” (§§ 15 și 42). Totodată, certificatul medical confirmă eliberarea reclamantei de la muncă în perioada 12–20 august 2024 (§ 45). Prin urmare, instanța constată că incapacitatea temporară de muncă este demonstrată, iar împrejurările cauzei justifică examinarea dreptului reclamantei la compensarea venitului pe care nu l-ar fi putut obține din cauza vătămării. Totuși, existența unei perioade de incapacitate temporară nu este suficientă pentru determinarea cuantumului salariului sau venitului ratat, acesta urmând să fie stabilit potrivit criteriilor prevăzute de art. 2028 și 2029 din Codul civil.

85. În această privință, instanța constată că reclamanta nu a prezentat contractul individual de muncă, certificate privind salariul, extrase de cont, state de plată ori alte înscrisuri din care să rezulte venitul mediu lunar net realizat înainte de incident. De asemenea, nu au fost administrate probe din care să rezulte modul de organizare a programului de muncă, numărul zilelor pentru care reclamanta ar fi fost remunerată în perioada concediului medical sau baza de calcul a venitului zilnic de 600 MDL. Certificatul de concediu medical confirmă perioada în care reclamanta a fost eliberată de la muncă, dar nu determină valoarea veniturilor pe care aceasta le-ar fi realizat în lipsa vătămării. În consecință, instanța nu poate considera demonstrată suma de 4.800 MDL

exclusiv prin declarația reclamantei privind cuantumul remunerației zilnice, întrucât stabilirea despăgubirii pentru venitul ratat presupune o bază de calcul verificabilă.

86. Instanța subliniază că respingerea pretenției privind venitul ratat nu se întemeiază pe negarea incapacității temporare de muncă ori a legăturii acesteia cu leziunile suportate, deoarece ambele împrejurări sunt confirmate prin probele medicale. Determinantă este lipsa unor date care să permită stabilirea valorii venitului pierdut potrivit criteriilor legale, precum și verificarea calculului propus de reclamantă. În absența unor asemenea date, instanța nu poate substitui demonstrarea cuantumului prejudiciului prin acceptarea unei valori zilnice declarate unilateral. Prin urmare, pretenția de încasare a sumei de 4.800 MDL, cu titlu de venit ratat, urmează să fie respinsă ca nedemonstrată sub aspectul întinderii prejudiciului.

87. Apreciind distinct cele trei componente ale prejudiciului material și probele administrate în susținerea acestora, instanța constată că reclamanta a demonstrat producerea vătămării corporale, necesitatea examinării medicale, prescrierea unui tratament și existența unei perioade de incapacitate temporară de muncă, însă nu a demonstrat cheltuielile de transport și de tratament în cuantumurile solicitate și nici valoarea venitului ratat. În consecință, deși există o legătură între incident și împrejurările pentru care reclamanta solicită despăgubiri, materialul probator nu permite stabilirea prejudiciului patrimonial de 5.282 MDL în cuantumul revendicat. Pentru aceste considerente, pretenția privind repararea prejudiciului material urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

F. Cu privire la indexarea sumelor adjudecate

88. Instanța constată că reclamanta a solicitat indexarea sumelor care vor fi adjudecate prin hotărârea judecătorească, fără să individualizeze perioada pentru care ar urma să fie efectuată indexarea, indicele aplicabil sau temeiul juridic care ar permite majorarea despăgubirilor în condițiile raportului juridic dedus judecății. În această privință, instanța reține că despăgubirea pentru prejudiciul moral este stabilită în urma unei evaluări judiciare efectuate prin raportare la circumstanțele individuale ale cauzei, iar cuantumul său nu rezultă dintr-o obligație bănească preexistentă, determinată și supusă automat indexării. De asemenea, întrucât pretenția privind prejudiciul material a fost respinsă, nu există un cuantum adjudecat cu acest titlu asupra căruia să poată fi aplicată indexarea solicitată. În consecință, în lipsa unui temei juridic concret și a elementelor necesare stabilirii obiectului indexării, această pretenție urmează să fie respinsă.

89. Totodată, instanța consideră necesar să distingă între solicitarea de indexare formulată în prezenta cauză și eventualele consecințe juridice ale neexecutării ulterioare a hotărârii judecătorești. Prin prezenta hotărâre, instanța stabilește existența obligației de reparare a prejudiciului moral și cuantumul despăgubirii datorate, fără să fie învestită cu examinarea unei întârzieri viitoare a executării hotărârii. Prin urmare, respingerea pretenției de indexare nu presupune soluționarea anticipată a unor drepturi care ar putea

rezulta din neexecutarea obligației bănești după nașterea și exigibilitatea acesteia, în condițiile legii.

G. Cu privire la restituirea taxei de timbru achitate într-o procedură anterioară

90. În ceea ce privește cererea de restituire a taxei de timbru în mărime de 200 MDL, instanța constată că, prin ordinul de încasare a numerarului nr. 56104526 din 9 decembrie 2025, reclamanta a achitat suma respectivă în legătură cu depunerea unei cereri de chemare în judecată anterioare, înregistrate sub nr. 2-25133/2025 (§§ 56–57). Din încheierea din 15 decembrie 2025 și din explicațiile reclamantei rezultă că acelei cereri nu i s-a dat curs, iar ulterior aceasta a fost restituită din motivul neînlăturării neajunsurilor. Prin urmare, plata a fost efectuată în cadrul unei proceduri judiciare distincte de prezentul proces, chiar dacă cererea anterioară privea același incident și urmărea repararea unor prejudicii asemănătoare.

91. Instanța reține că cheltuielile de judecată repartizate în prezenta cauză trebuie să corespundă cheltuielilor aferente procedurii în care hotărârea este pronunțată. Taxa de timbru achitată la depunerea cererii anterioare nu constituie o cheltuială suportată pentru promovarea prezentei acțiuni și nu poate fi pusă în sarcina pârâtei ca efect al admiterii parțiale a pretenției privind prejudiciul moral. Totodată, suma respectivă nu reprezintă un prejudiciu cauzat reclamantei prin incidentul din 11 august 2024, întrucât obligația de plată a taxei a rezultat din exercitarea unui drept procedural într-o cauză distinctă, iar nu din căderea fragmentelor de fațadă. În consecință, eventuala restituire a taxei trebuie examinată potrivit regimului juridic aplicabil plății efectuate în procedura anterioară, iar nu prin intermediul pretențiilor de despăgubire formulate în prezentul litigiu. Pentru aceste considerente, cererea reclamantei de restituire a taxei de timbru de 200 MDL urmează să fie respinsă în prezenta cauză.

H. Cu privire la cheltuielile de judecată

92. În soluționarea problemei cheltuielilor de judecată, instanța reține că reclamanta a beneficiat de scutirea legală de la plata taxei de stat pentru acțiunea privind repararea prejudiciului cauzat prin vătămarea integrității corporale, iar în calitatea sa de beneficiar de asistență juridică garantată de stat a fost scutită și de plata taxei de timbru. În condițiile art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, admiterea parțială a acțiunii determină examinarea obligației pârâtei de a suporta cheltuielile corespunzătoare pretenției admise, în măsura în care aceasta nu beneficiază de o scutire legală proprie. Prin urmare, împrejurarea că reclamanta nu a fost obligată să achite anticipat aceste taxe nu exclude repartizarea lor potrivit rezultatului soluționării cauzei.

93. În speță, instanța a admis pretenția privind repararea prejudiciului moral în limita sumei de 5.000 MDL și a respins pretenția privind prejudiciul material, precum și celelalte solicitări formulate de reclamantă. În raport cu partea admisă a acțiunii și cu regimul legal aplicabil taxelor judiciare, instanța consideră întemeiată încasarea de la

pârâtă a taxei de stat în mărime de 250 MDL în beneficiul statului și a taxei de timbru în mărime de 200 MDL în beneficiul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, astfel cum rezultă din soluția adoptată. Aceste obligații sunt distincte de cererea reclamantei de restituire a taxei de timbru achitate în procedura anterioară, care nu constituie obiect al repartizării cheltuielilor din prezenta cauză.

94. Pentru considerentele expuse, instanța conchide că acțiunea înaintată de Nadejda DICUSARĂ împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în procedura falimentului urmează să fie admisă parțial, prin încasarea sumei de 5.000 MDL cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin vătămarea integrității corporale în urma incidentului din 11 august 2024, cu respingerea pretenției privind repararea prejudiciului material în mărime de 5.282 MDL, a indexării sumelor, a cererii de restituire a taxei de timbru achitate în procedura anterioară și a pretenției privind prejudiciul moral în partea care depășește cuantumul adjudecat. Cheltuielile judiciare aferente pretenției admise urmează să fie repartizate în condițiile stabilite anterior.

În conformitate cu prevederile articolelor 90, 98, 236, 238–241, 255 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Cererea de chemare în judecată înaintată de Nadejda DICUSARĂ împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în procedura falimentului, privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin vătămarea integrității corporale, indexarea sumelor și restituirea taxei de timbru, ***se admite parțial***.

Se încasează de la Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în procedura falimentului, cod fiscal 1004600002926, cu sediul în municipiul Chișinău, bulevardul Moscova, 11, în beneficiul Nadejdei DICUSARĂ, născută la *****, cod personal *****, cu domiciliul înregistrat în *****, suma de 5.000 MDL (cinci mii lei), cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin vătămarea neînsemnată a integrității corporale în urma incidentului din 11 august 2024.

În rest, pretențiile reclamantei Nadejda DICUSARĂ privind repararea prejudiciului material, indexarea sumelor, restituirea taxei de timbru, inclusiv repararea prejudiciului moral în partea se depășește suma adjudecată, se respinge ca neîntemeiate.

Se încasează de la Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în procedura falimentului, cod fiscal 1004600002926, cu sediul în municipiul Chișinău, bulevardul Moscova, 11, în beneficiul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, suma de 200 MDL (două sute lei), cu titlu de taxă de timbru de la plata căreia reclamanta a fost scutită prin efectul legii.

Se încasează de la Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 în procedura falimentului, cod fiscal 1004600002926, cu sediul în municipiul Chișinău, bulevardul Moscova, 11, în beneficiul statului, suma de 250 MDL (două sute cincizeci lei), cu titlu de taxă de stat de la plata căreia reclamanta a fost scutită prin efectul legii.

Hotărârea judecătorească urmează a fi executată benevol în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce aceasta rămâne definitivă. După expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condițiile Codului de executare.

Se explică participanților la proces că instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, aceștia vor solicita în mod expres acest lucru sau dacă în același termen va fi depusă cerere de apel.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Cererea de apel se depune la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecătorul,

Ion BOCAN